

ОСМАНЪ 2^м.

16^м Султанъ (царувà 4 год.).

СЪДЪРЖАНЬЕ: *Характеръ на Османа 2й. — Подновеніе на пріятелството съ Франція. — Бой съ Полша. — Убийство на Османа 2й. — Второ царуванье на Мустафа 1й. — Буитове въ Азія и Цариградъ. — Паданье на Мустафа.*

Османъ едвамъ имаше четъринадесетъ години, когато са вѣцари. Неговото въспитанье бѣше такъвози, щото той бѣше повече приготвенъ за дервишинъ, отколкото за царъ. Религіозната му строгость са възмущаваше прѣдъ голѣмьтъ безредицы на Държавата.

Въ началото на неговото царуванье са подновихъ пріятелскытъ сношенія съ Франція. Френскыйтъ царъ получи увѣренія, че за напрѣдъ посланикьтъ му ще са почита и уважава.

Въ войната съ Полша нищо забѣлжително не са случи. Тя са прѣкъса съ единъ миръ, подписанъ въ 1620 г. Защото този миръ са заключи по щеніето на Еничерытъ, то Османъ еще повече негодуваше ерѣцу туй неуредно и непокорно тѣло. Еничерытъ знаяхъ тѣзь омраза, нѣ не са бояхъ отъ нея, защото са считахъ по-силны отъ царя си. Тѣ хванахъ младя Султанъ, завлѣкохъ го на Еди-Куле и тамъ го удушыхъ. Отъ турекытъ царѣ тозъ бѣше първыя, на когото животьтъ угасиъ отъ рѣцѣтъ на подданицытъ му.

За да са оградн отъ своеволията и посегнуваніята на Еничерытъ, той заповѣда да съберхъ новы войскы отъ Азія; нѣ Еничерытъ подигнахъ размиріе, напѣлнихъ палата и уловихъ Султана. Напусто той имъ падалъ на нозѣтъ и имъ са молялъ да го простѣхъ като младъ и неопытенъ, който са вдаль на чужды внушенія. “Простете ма, говориль той плачешкомъ. Вчера азъ бѣхъ господарь, днѣсъ съмъ